

Det, jeg synes er uhyre forunderligt i den her sag, er, at hr. Ole Stavad stiller sig tilfreds med forholdene, sådan som de er i dag, og blot glæder sig over, at regeringen arbejder videre.

Det, der er så pinligt, og det, der er for dårligt, er, at der jo ikke er nogen garanti for, at hemmelige erklæringer ikke fortsat vil blive brugt. Den danske regering kan ikke levere en klokkeklar garanti for, at vi ikke får et eksempel på en hemmelig erklæring, hvis den f.eks. bliver indgået med andre lande, der kræver, at erklæringen skal holdes hemmelig.

Derfor kan jeg ikke kraftigt nok opfordre til, at dette emne bliver taget seriøst op under regeringskonferencen, så det bliver klart og tydeligt slået fast, at man simpelt hen ikke kan arbejde med erklæringer, der bliver holdt hemmelige for borgerne, som dermed ikke har nogen retssikkerhed. Så der er ingen tvivl om, at vi kan garantere, at vi vil blive ved med at hive dette emne frem, indtil vi er sikret, at det ikke længere kan finde sted.

Men hykleriet har vi oplevet gennem de senere år, for kravet om åbenhed kom jo ind i både Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Afgørelsen, og derfor er det ikke mindst de nuværende regeringer i EU-landene, der skal klandres for, at de som såkaldt demokratisk valgte regeringer stadig lader denne procedure fortsætte.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Må jeg spørge fru Eva Kjer Hansen: Hvad har Venstre gjort for at få gennemført de krav, fru Eva Kjer Hansen nu gentager her ved andenbehandlingen?

Fru Eva Kjer Hansen krævede under førstebehandlingen, at regeringen skulle give garanti for, at man fremover ville offentliggøre samtlige erklæringer vedrørende Danmark, og fru Eva Kjer Hansen krævede, at der skulle stilles forslag på EU's regeringskonference om de hemmelige protokoller. Men så er det da bemærkelsesværdigt, at der fra Venstres side ikke er gjort noget som helst i udvalgsarbejdet for at fremme disse synspunkter. Der har hele tiden været flertal for at gå nøjagtig så langt, som fru Eva Kjer Hansen har ønsket.

Hvorfor har Venstre ikke passet sit arbejde? Hvorfor har man ingenting gjort? Hvorfor holder man kun taler? Hvorfor deltager man ikke i arbejdet på at skabe et flertal for det, man påstår, man selv går ind for?

Men selvfølgelig: Bedre sent end aldrig! Hvis vi kan få et tilsagn fra fru Eva Kjer Hansen om, at vi, når vi genoptager denne sag, får Venstres opbakning til et beslutningsforslag, der bl.a. kræver den omtalte garanti fra den danske regering, skal fru Eva Kjer Hansen til gengæld ikke savne Enhedslistens støtte. Vi har det nemlig sådan, at hvis vi giver en tilkendegivelse ved førstebehandlingen om, at vi vil tage et konkret skridt, står vi også ved det hele vejen igennem.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Mere end 10 år med hr. Uffe Ellemann-Jensen som udenrigsminister bragte os ikke ét skridt videre i denne sag, men under den nuværende udenrigsminister har vi taget et meget stort skridt. Vi er ikke færdige, der er stadig noget at arbejde for, og det gør regeringen intenst i alle de sammenhænge, hvor det er muligt.

Men jeg forstår, at fru Eva Kjer Hansen stadig tror mere på værdien af festtaler end på, at man opnår resultater ved konkret handling, og jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at det, der kom ind om åbenhed i Edinburgh-Afgørelsen, bestemt ikke kom ind på foranledning af den daværende regering og slet ikke på foranledning af den daværende udenrigsminister.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har meget stor respekt for politiske holdninger, også når de går mine egne politiske holdninger imod. Men jeg har nu mest respekt for dem, hvis de går igen, både når man fortæller vælgerne og andet godtfolk, hvad man mener, og når man skal foretage afstemninger, og jeg må sige til fru Eva Kjer Hansen, at her er vistnok endnu et eksempel på, at et parti taler for noget og stemmer imod det samme.

Vi har flere gange konstateret – specielt på EU-området – at når der har været beslutningsforslag til behandling her i salen, har et stort flertal i Folketinget talt fantastisk for en ting og er alligevel endt med at trykke på de røde knapper. Og det er jo præcis det, Venstre vil gøre i denne sag. Fru Eva Kjer Hansen konkluderer, at Venstre går ind for, at de hemmelige rådsprotokoller skal være en saga blot, og derfor stemmer Venstre imod et forslag om offentliggørelse af de hemmelige rådsprotokoller. Man skal vist være Venstrekvinde for at kunne forklare sammenhængen i det.